

[Indenrigsministeren.]

nemførelsen af alle saadanne Foranstaltninger, der staar i Forbindelse med den Politiet tillagte Overledelse, eller som særlig maatte være foreskrevet af Indenrigsministeren med Hjemmel i Loven, eller som er henlagt til Politiet i en i Overensstemmelse med Loven udarbejdet og godkendt Plan. Det paahviler desuden Luftværnschefen at forestaa Uddannelsen af det civile værnepligtige Mandskab, dog saaledes, at Specialuddannelse ved de enkelte Beskyttelsesgrene sker ved disses egen Foranstaltning.

Endelig er der i Folketinget indsat en Bestemmelse i Lovforslaget § 3, der bemyndiger Indenrigsministeren til i paakomende Tilfælde at paalægge Grundejerne uden Vederlag at stille Lokaler i deres Ejendomme til Raadighed som Tilflugtsrum og efter nærmere Ordre at holde disse Rum ryddeliggjort.

Jeg anbefaler Lovforslaget til velvillig og hurtigt Behandling.

Kr. Johansen: Det, her er Tale om, er altsaa at forlænge den nugældende Lov, der udløber om en Dags Tid, endnu et Aar — med de Ændringer, som man har fundet det betimeligt at føje til. Vi haaber ganske vist, det skal lykkes for vort Land at undgaa de Ubehageligheder og Rædsler, som et Luftbombardement kan medføre, men vi lever i Tider, hvor intet er sikkert, og derfor er det naturligt, at der paa dette Omraade gives Bemyndigelse til at træffe de Foranstaltninger, som er nødvendige, og som man maa finde rimelige. Det er det, som Fortsættelsen af denne Lovgivning giver Mulighed for.

Man ser, at Forslaget, skønt det kun drejer sig om Forlængelse af en gældende Lov, i det andet høje Ting har været Genstand for en meget udførlig Debat. Uden at udtale mig om, hvor nødvendigt det har været i Folketinget at udtale sig saa indgaaende om Forslaget, maa jeg maaske have Lov til at sige, at det i alt Fald vil være overflødigt at gentage Debatten her. Jeg skal for mit Vedkommende nøjes med at anbefale den foreslaaede Forlængelse af Loven.

Stegger Nielsen: Den Forlængelse af den gældende midlertidige Lov fra i Fjor, der søges tilvejebragt gennem nærværende Lovforslag, kan vort Parti give sin Tilslutning, saaledes at Indenrigsministeren fremdeles indtil Udgangen af Finansaaret 1940 faar den Bemyndigelse, der blev givet ham ved den midlertidige Lov.

Det er rigtigt, at der, som nævnt af

det ærede Medlem Hr. Kr. Johansen, i Folketinget har været en indgaaende Forhandling om hele dette Spørgsmaal. Jeg skal ikke genopfriske denne Forhandling her, men jeg tager den som Udtryk for, at der i Offentligheden er stor Interesse for dette Spørgsmaal, og det finder jeg ogsaa særdeles vel begrundet, ikke mindst med de senere Verdensbegivenheder for Øje. Vi kan ikke her i Landet slaa os til Ro med den Opfattelse — og vi bør ikke gøre det —, at der ikke sker og ikke kan ske noget med os paa disse Omraader. Det ved vi ikke noget om, og det kan blive skævnsvangert at holde fast ved en saadan Opfattelse; derfor er det naturligt, at man sikrer sig, saa vidt man nu kan det inden for rimelige Grænser, ved de herhen hørende Foranstaltninger: Beskyttelsesrum, Evakuering m. m., og jeg udtaler Haabet om, at det Arbejde, der hidtil ifølge bestaaende Lov er udført paa dette Omraade, maa blive fortsat, saaledes at der kan foreligge en klar og fast Plan over, hvad der i givet Tilfælde er til Raadighed for Civilbefolkningen, med det fornuftige Formaal for Øje at berolige Befolkningen. Jeg udtaler i denne Forbindelse Haabet om, at der, naar dette sker inden for Rimelighedens Grænser, kan skabes det bedst mulige Samarbejde mellem de herhen hørende Faktorer, det være sig statslige og kommunale Institutioner eller det frivillige Mandskab, som stiller sig til Raadighed for det gode Formaalets Fremme.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Fremme.

Malchau: Det er et meget vigtigt og alvorligt Problem, der omhandles i dette Lovforslag. Som det blev berørt af det ærede Medlem Hr. Stegger Nielsen, har det ikke kunnet undgaaes, at Begivenhederne i Finland i den forløbne Vinter, hvor Landet bag Fronterne gennem de 3½ Maaned, Krigens varede, var udsat for talrige Bombardementer, der foruden at foraarsage stor material Skade krævede mange Menneskeliv, ikke mindst blandt Kvinder og Børn, har maattet paavirke Sindene hos Folk herhjemme og ikke uden Grund, bl. a. fordi mange var af den Opfattelse, at der herhjemme ikke blev gjort tilstrækkeligt med Hensyn til Beskyttelse af Civilbefolkningen. Naturligvis vil det være ugørligt, selv med de mest vidtgaaende Foranstaltninger, at yde en saadan Beskyttelse, at overhovedet ethvert Risikomoment er bortelimineret, og man kommer jo heller ikke uden om den Kendsgerning, at økonomiske Hensyn maa